

Publicerad 2010-05-26 20:07 av Lovisa Magdalena

Denna Men vi alla föraktar så

Livet är sanslöst bitterljuvt.

(ett konstaterande jag väljer att inte ta tillbaka)

Man tror sig känna en sprittande sötma.
Men så gör den beska eftersmaken sig påmind.

Man tror sig se en kust som är klar.
Men så tornar de skuggande molnen upp sig.

Kärnan i citronen
Disken i vasken
Ett brev utan svar

Det finns alltid ett Men.
Ett skrämmande, förbittrande, drömkrossande Men.
Som en verklighet man måste bekanta sig med
fast man vill allt annat än knyta denna bekantskap.

När du som femåring inte fick det dataspel du så fint hade skrivit ner på din önskelista.
När dina föräldrar slutade kyssa varandra hej då innan de sprang i väg för att hinna med åttabussen.
När du aldrig vågade fråga om du fick vara med.

Då var Men den att klandra.

Men är en sömnlös natt.
Men är att inte träffa rätt ackord.
Men är att bli lämnad ensam kvar.

Det är en konst att frigöra sig från denna Men.
Hon lockas till förvirringen så fragil.

Till hjärtat så brustet,
till apatin så sårbar,
till människan så mänsklig.
Inför henne står vi så uppgivet blottade.

Men jag vill söka se bortom dig Men.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lovisa Magdalena med Poeter.se id #33272 innehar upphovsrätten